n

chen

chte

918

Akten zur polnischen Geschichte
1691–1818.

Sammelbd m. 26 Nrn.

Druki i rękopisy.

Konfederacyje: 1764.
1773.
1788–1792.
1792–1793.

Akten zur poln. Gesch. v. 1691–1818.

DEKLARACYA

Jmperatorowey JeyMości Roſſyiſkiey

My KATARZYNA II. z Bożey łaſki Jmperatorowa y Samodzierżyca całey Roſſyi.

Jeżeli kiedy złośliwe kłamſtwo wymyślić fałſz potrafiło, to w śmiałym rozſianiu, iakobyśmy tym iedynie końcem Piaſta Elekcyą popierać chcieli, abyśmy za Jego pomocą lub dozwoleniem, ułatwić ſobie mogli ſpoſoby do opanowania iakiey części Kroleſtwa Polſkiego, lub W. Xięſtwa Litewſkiego, do oderwania onych od Korony Polſkiey y przywłaſzczenia do Państwa naſzego.

Sam wſtęp panowania naſzego niſzczy pochop takowych wynalazkow, y odeymuie im wſzelkie podobieństwo. To ieſt zdanie naſze, ta myśl: że nie przez obcych Krajow zawojowanie naſz będzie uſzczęśliwiony Narod. Doſkonałe ieſt w tym przeświadczenie naſze, że ten ieſt prawdziwie Wielkim Monarchą, kto rządzi ſwoie iedynie, ku Dobru y pomyślności ſwych kieruie poddanych.

Sprawiedliwość z ludzkością przy boku naſzym oſadziwſzy na Tronie: Moglibyśmy więc ſpuſzczaiąc ſię na ſławę rządow naſzych pominąć milczeniem y wzgardą tak fałſzywe y nikczemne zarzuty.

Lecz iednak, aby prawda y intencyi naſzych rzetelność nie była zataiona przed Nayiaśnieyſzą Rzecząpoſpolitą, aby błąd y wątpliwość wſzelki w mniey wiadomych iuż nieznaydowały mieyſca, iak nayſolenniey oświadczamy ſię: Jż ieſteśmy ſzczerze y nieodmiennie rezolwowaną utrzymać Nayiaśnieyſzą Rzeczpoſpolitą w aktualnym ſtanie Praw, wolności, uſtaw, iako też y Poſſeſſyi Jey według Traktatu 1686. Roku.

A jako wielce nam zawiſło na zachowaniu wſzelkich należytości Korony Polſkiey y Wielkiego Xięſtwa

 Litew-

Litewſkiego, tak dalecy ieſteśmy pozwolić y cierpieć, aby ſię tymże od kogokolwiek iaki miał ſtać uſzczerbek.

Nie mniey o tym uwiadomić wſzyſtkich nam przychodzi: że z powodu prawdziwey przyiaźni y dobrego Sąſiedztwa naſzego z Nayjaśnieyſzą Rzecząpoſpolitą, życzylibyśmy żeby w przyſzłey day Boże ſzczęśliwey Elekcyi, taż Rzeczpoſpolita wynioſła na Tron Piaſta w Polſzcze urodzonego z Oyca y Matki rodowitych Szlachty Polſkich.

Kto przyzwoitſzym bydź może Nayjaśnieyſzey Rzeczypoſpolitey y ſzczęśliwiey nią rządzić według Jey uſtaw umyſłu iak ten, ktory wraz z życiem poiął znajomość tych Praw, w ktorych ſię rodził, wychował, y do nich przywykł codziennym poſſuſzeńſtwem? w takim obraniu intereſs prawdziwy y naturalny Kroleſtwa będzie zachowany. Nie będzie uſzkodzony wmieſzaniem obcego intereſſu, lub tych maxym, y konnexyi zagranicznych ſtanow, ktore zawſze ściągaią iaką dolegliwość Rzeczypoſpolitey.

Krol z pośrzod Narodu wybrany nie może rozſądnie inſzego ſobie zakładać końca, procz intereſſu ſpokoyności y uſzczęśliwienia Kroleſtwa ſwego. Wtedy nikną y podeyrzenia wſzelkie, y nieſpokoyne oglądania, ktorych Xiążę Zagraniczny na Tronie Polſkim Sąſiadom bydź może przyczyną. Tym ſpoſobem poufałość, przyiaźń y dobre Sąſiedztwo na nieprzerwanych ugruntuią ſię fundamentach. Dan w Petersburgu Dnia 27. Grudnia. 1763. Roku.

Na właſne rozkazanie Nayiaśnieyſzey IMPERATOROWEY.

Herman Karol Hrabia Keyſerling. Mikołay Xiążę Repnin.

Nota JMci Pana Rezydenta Pruſkiego.

Fałſzywe powieści rozſiane w tym Kroleſtwie, y ktore nieprzyiaciele ſpokoyności publiczney nieprzeſtaią coraz bardziey rozgłaſzać, iakoby Dwory Pruſki y Roſſyiſki chciały pożytkować z teraźnieyſzych okoliczności na oderwanie części iakiey Polſki lub Litwy, y że ułożenie między temi dwoma Dworami ściąga ſię iedynie do takowego zyſku z uſzczerbkiem Rzeczypoſpolitey, iako ſą bez żadnego podobieńſtwa y fundamentu, tak dały pochop niżey podpiſanemu Rezydentowi Krola JMci Pruſkiego przy Nayiaśnieyſzey Rzpltey Polſkiey podać tym czaſem do wiadomości przez teraźnieyſzą notę, że ta ściſła przyiaźń y dobra harmonia trwaiące ſzczęśliwie między wſpomnionemi Krolem JMcią Pruſkim y Jmperatorową JeyMcią Roſſyiſką, tak ſą mocno na ſamey ſprawiedliwości y ſłuſzności ugruntowane, że nie można nawet pomyślić, aby kiedy wzmianka u nich była o podobnym przedſięwzięciu. Owſzem dalekim będąc od takich zamyſłow Jego Krolewſka Mość Pan moy, ſtara ſię y ſtarać ſię będzie ſtatecznie o utrzymanie ſtanow Rzpltey w zupełney Jch całości, y o zachowanie praw y wolności Narodu Polſkiego.

Imperatorowa JeyMość Roſſyiſka tenże ſam cel ſobie założywſzy, nie inſzym końcem JegoKrolewſka Mość Pan moy umowił ſię z tąż Monarchinią. Tak zbawienne myśli będąc im powodem nie trzeba bynaymniey wątpić, że złączenie tych dwoch Potencyi przynieſie Polſzcze bezpieczeńſtwo wſzelkie y ſpokoyność zupełną. A iako z przyczyny bliſkiego Sąſiedztwa y dobrey harmonii, dłużſzym niż całego wieku przeciągiem trwaiącey między Państwami Krola JMci Pruſkiego, y Nayiaśnieyſzey Rzpltey, Jego Krolewſka Mość powinien ſię naturalnie mocno intereſſowac do tego wſzyſtkiego, cokolwiek zbawienne dla Polſki bydź może; niżey podpiſany nie może zaniechać z okoliczności teraźnieyſzego *Interregnum* publicznie uczynić oświadczenie, że Krol JMć Pan Jego nie upatruie większego dla Rzeczypoſpolitey pożytku, nad ten ażeby zażyła tey ſpoſobności do obrania ſobie Krola ktoryby był z pośrzod Narodu Polſkiego, pochodzący przez Oyca y Matkę z Krwi rodowitych Szlachty Polſkich, iakoto Imperatorowa JeyMość Roſſyiſka oświadczyła przez ſwoię deklaracyą w tey ſamey myśli uczynioną, co y teraźnieyſza *Nota*. Sława Rzeczypoſpolitey pod Panowaniem Krolow Piaſtow doſyć pokazuie przykładow ſzczęśliwości kto-

ktorą ſobie napotym Narod Polſki obiecywać może, ieżeli w przyſzłey Elekcyi obroci wzgląd ſwoy na Przodkow ſwoich. Imperatorowa JeyMość Roſſyiſka tegoż ſamego będąc zdania, y uważaiąc zarownie Dobro Narodu, ktore z takiego odbierze poſtępku, niemniey chwalebnego, iako też zgadzaiącego ſię z pięknemi przywileiami ktoremi ſię zaſzczyca, łatwo każdy Obywatel przeniknie, że nie mogło nic pomyślnieyſzego przytrafić ſię dla Polſki w teraźnieyſzych okolicznościach, iak takowe zupełne porozumienie, y w tey mierze między temi obiema Sąſiedzkiemi Potencyami.

Obſzernieyſza y doſtatecznieyſza tego wſzyſtkiego, cokolwiek tu wyżey wyrażono, deklaracya, ktora nieodwłocznie uczyniona będzie, poda oſtatnią w poſpolitości konwikcyą, że te ſą prawdziwe Jego Krolewſkiey Mci ſentymenta, ktore niżey podpiſany ſądził ſię bydź obligowanym do ogłoſzenia przez teraźnieyſzą Notę poprzedzaiącą. w Warſzawie 27. Grudnia 1763.

Benoit.

7

7